ПРИСЪДА № 260014 / 21.04.2023 Г. ПО НОХД № 265/2021 Г. НА СОФИЙСКИЯ ГРАДСКИ СЪД

(докладчик Костадинка Костадинова)

Чл. 140 НПК

Предвид изминалия времеви период от момента на престъплението е житейски обяснимо да се констатират известни разминавания в показания на свидетелите, касаещи времевия отрязък или конкретно местонахождение, които могат да бъдат преодолени чрез съпоставянето им с първоначално изложените възприятия в период по-близък темпорално с времето на осъществяване на деянието.

Не е допуснато съществено процесуално нарушение, ако на разпита на непълнолетни лица в хода на досъдебното производство не са присъствали служители на детска педагогическа стая. Съгласно чл. 140 от НПК законът не изисква задължително участие на родител и служител от детска педагогическа стая при провеждане на разпит на непълнолетни лица, а само при осъществяването на такъв спрямо малолетни. Преценката дали да бъде проведен разпитът на непълнолетен в присъствието на родител, педагог или психолог се прави, ако съответният орган намери това за необходимо.

В Софийски градски съд – Наказателно отделение е внесен обвинителен акт срещу подсъдимите:

Г.А.М. за това, че на 04.11.2019 г. около 22.30 часа в гр. София, бул. „България“ в отсечката между хотел „Хилтън“ и бул. „Петко Каравелов“, заедно с лицата С.С.В., П.П.П. и Б.К.И. – повече от две лица, а именно четири лица, сговорили се предварително да вършат кражби или грабежи е отнел чужди движими вещи: един брой портфейл, кожен, светлосив на цвят, със син ръб на стойност 18.00 /осемнадесет/ лева, съдържащ сумата от 200.00 /двеста/ лева и един брой мобилен телефон „Айфон 7 плюс“, с ИМЕЙ 356565081043764 на стойност 630.00 /шестстотин и тридесет/ лева – всичко на обща стойност от 848.00 / осемстотин четиридесет и осем/ лева от владението на А.К.Д., с

намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила – нанесъл удари по тялото на Д. – **престъпление по чл. 199, ал.1, т.2 вр. чл. 198, ал. 1 от НК.**

П.П.П. за това, че на 04.11.2019 г. около 22.30 часа в гр. София, бул. „България“ в отсечката между хотел „Хилтън“ и бул. „Петко Каравелов“, заедно с лицата Г.А.М., С.С.В. и Б.К.И. – повече от две лица, а именно четири лица, сговорили се предварително да вършат кражби или грабежи е отнел чужди движими вещи: един брой портфейл, кожен, светлосив на цвят, със син ръб на стойност 18.00 /осемнадесет/ лева, съдържащ сумата от 200.00 /двеста/ лева и един брой мобилен телефон „Айфон 7 плюс“, с ИМЕЙ 356565081043764 на стойност 630.00 /шестстотин и тридесет/ лева – всичко на обща стойност от 848.00 / осемстотин четиридесет и осем/ лева от владението на А.К.Д., с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила – нанесъл удари по тялото на Д. – **престъпление по чл. 199, ал.1, т.2 вр. чл. 198, ал. 1 от НК.**

С.С.В. за това, че на 04.11.2019 г. около 22.30 часа в гр. София, бул. „България“ в отсечката между хотел „Хилтън“ и бул. „Петко Каравелов“, заедно с лицата Г.А.М., П.П.П. и Б.К.И. – повече от две лица, а именно четири лица, сговорили се предварително да вършат кражби или грабежи е отнел чужди движими вещи: един брой портфейл, кожен, светлосив на цвят, със син ръб на стойност 18.00 /осемнадесет/ лева, съдържащ сумата от 200.00 /двеста/ лева и един брой мобилен телефон „Айфон 7 плюс“, с ИМЕЙ 356565081043764 на стойност 630.00 /шестстотин и тридесет/ лева – всичко на обща стойност от 848.00 / осемстотин четиридесет и осем/ лева от владението на А.К.Д., с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила – нанесъл удари по тялото на Д. – **престъпление по чл. 199, ал.1, т.2 вр. чл. 198, ал. 1 от НК.**

Б.К.И. за това, че на 04.11.2019 г. около 22.30 часа в гр. София, бул. „България“ в отсечката между хотел „Хилтън“ и бул. „Петко Каравелов“, заедно с лицата Г.А.М., П.П.П. и Б.К.И. – повече от две лица, а именно четири лица, сговорили се предварително да вършат кражби или грабежи е отнел чужди движими вещи: един брой портфейл, кожен, светлосив на цвят, със син ръб на стойност 18.00 /осемнадесет/ лева, съдържащ сумата от 200.00 /двеста/ лева и един брой мобилен телефон „Айфон 7 плюс“, с ИМЕЙ 356565081043764 на стойност 630.00 /шестстотин и тридесет/ лева – всичко на обща стойност от 848.00 / осемстотин четиридесет и осем/ лева от владението на А.К.Д., с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила – нанесъл удари по

тялото на Д. – **престъпление по чл. 199, ал.1, т.2 вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 63, ал.2 , т.2 от НК.**

В съдебно заседание **представителят на прокуратурата** поддържа повдигнатото срещу подсъдимите обвинение и приема, че същото е доказано по безспорен начин съгласно свидетелските показания и изготвените експертизи. Прокурорът излага твърдения, че е безспорно установен и предварителния сговор, като съставомерен признак от свидетелските показания на Д.П., който представителят на СГП посочва, че не е пристрастен свидетел и излага последователни и логични твърдения. Излагат се аргументи, че показанията на свидетеля са подкрепени и от приложената справка за съдимост на подсъдимите лица, както и че няма налична доказателствена съвкупност, която да обосновава оправдателна присъда. Отправят се искане и относно индивидуализацията на наказанията на подсъдимите, като се посочва цифровото измерение на наказанието за всеки един от тях.

Повереникът на частния обвинител в лицето на адв. М. се присъединява към становището на прокуратурата. Коментира обстоятелството, че отнетият мобилен телефон „Iphone“ е намерен в подсъдимия Б.И., което се потвърждава от съставения протокол за изземване и съгласно експертизата. Отправя се искане наложеното наказание на четиримата подсъдими да бъде определено в границите посочени от прокуратурата.

Частният обвинител се присъединява към становището на своя процесуален представител.

Адвокат Т., служебен защитник на подсъдимия С.В., оспорва повдигнатото обвинение. Изтъква доводи, че не е доказана правната квалификация, по която е повдигнато обвинението, както и участието на подзащитния му. Отправя критика, че обвинителната теза се подкрепя единствено от неясни гласни доказателствени средства, от които не се извлича участието на подсъдимия В.. Излагат се съображения, че не е безспорно установен и предварителния сговор, като се прави извод, че съдът следва да постанови оправдателна присъда.

Адвокат К., защитник на подсъдимия Г.М., намира, че не е доказана по безспорен начин фактическата обстановка. Счита свидетелските показания на пострадалото лице за

противоречиви и неустановяващи авторството на инкриминираното деяние. Иска от съда да се произнесе с оправдателен съдебен акт.

Адвокат К., защитник на подсъдимия Б.И. се присъединява към изложените становища на колегите си. Посочва се, че не е налице разпознаване на нито един от привлечените лица като подсъдими. Коментира се, че не са установени инкриминираните вещи, като се посочва, че приобщеният мобилен телефон като веществено доказателство също не е идентичен съгласно направената експертиза. Моли съда да оправдае подзащитния й Б.И.. Отправя се искане от съда да приеме представените характеристични данни за подсъдимия И., както и да съобрази доброто му процесуално поведение.

Адвокат Л., защитник на подсъдимия П., се присъединява към становищата на защитниците на останалите подсъдими, като посочва, че не е установен по категоричен начин точния времеви период на осъществяване на престъпното деяние. Оспорва качеството на разпит на непълнолетните свидетели, като се отправя критика за липса на служител от детска педагогическа стая. Излага твърдения, свързани с оспорване на съпричастността на подсъдимия П. към осъществено престъпление. В заключение се посочва, че повдигнатото обвинение е подплатено с косвени доказателства, които не обвързват съда в крайната си преценка.

Подсъдимият Г.А.М., редовно уведомен не се яви в съдебното заседание, без да сочи уважителни причини. При изпълнена процедура по чл. 249в, ал. 1 от НПК и на основание чл. 269, ал. 3, т. 3 НПК, съдът даде ход на делото.

Подсъдимият П. поддържа становището на защитника си.

Подсъдимият С.В. в лична защита поддържа доводите на процесуалния си представител.

Подсъдимият Б.И. поддържа изложеното от защитника си.

В правото на последната си дума **подсъдимият П.** не взима становище.

Подсъдимият В. също не се възползва от правото на последна дума.

Подсъдимият Б.И. посочва, че няма какво да добави.

Подсъдимият Г.А.М., редовно уведомен не се яви в съдебното заседание, същевременно не се сочат уважителни причини за неявяването му и е изпълнена

процедурата по чл. 249в, ал. 1 от НПК, поради което в негово отсъствие, но в присъствието на защитника му, ход на делото бе даден.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, установи следната **фактическа обстановка:**

Г.А.М. е роден на *** ***, българин, българско гражданство, неженен, със средно образование, с чисто съдебно минало към инкриминирания времеви период, безработен,

П.П.П. е роден на *** ***, българин, български гражданин, неженен, неосъждан към инкриминираната дата, с основно образование, безработен.

С.С.В. е роден на *** ***, българин, български гражданин, с основно образование, неосъждан към инкриминирания времеви период, трудово неангажиран.

Б.А.И. е роден на *** ***, българин, български гражданин, неженен, неосъждан към инкриминирания времеви период.

Г.М., П.П., С.В. и Б.А. били приятели и излизали заедно. Те се сговорили предварително да извършват грабежи срещу различни лица в гр. София, в района около НДК и хотел „Хилтън“, като наименували престъпната си дейност - „Акция респект“.

В изпълнение на уговорката си на 04.11.2019 г. подсъдимите П., М., В. и И. били заедно със свидетеля Д.Т. и още две неустановени по делото лица около хотел „Хилтън“, след „Моста на влюбените“. Забелязали, че от посока „Моста на влюбените“ се приближавал А.Д. в посока хотел „Хилтън“. Свидетелят Д., слушайки музика на слушалки, слязъл от моста, завил наляво и тръгнал да минава през паркинга на хотел „Хилтън“, същият забелязал, че на паркинга имало група от хора, които стояли и не правели нищо. В момента, в който А.Д. подминал събралата се групичка и се насочил в посока края на паркинга пред хотела, подсъдимият И. минал зад свидетеля Д. и отправил удар с крак в посока главата на пострадалия. А.Д. паднал на земята, след което към подсъдимият И. се присъединили Г.М., П.П. и С.В., които започнали да отправят удари с крака по тялото на нападнатото лице.

По време на нападението подсъдимият Г.М. сложил върху главата си червена маска с надпис ЦСКА.

Подсъдимите започнали да крещят към А.Д. да им даде парите си, продължавайки да отправят удари към него. Пострадалият извадил своя кожен, светлосив на цвят

портфейл със син ръб, в който имал налични 200 лева. Впоследствие подсъдимите поискали от свидетеля Д. да им даде и мобилния си телефон. А.Д. предал и телефона си.

След като взели вещите от нападнатото лице, подсъдимите заедно с останалите лица, присъствали на престъпното посегателство, се оттеглили в посока „Моста на влюбените“, като спрели в един парк. Там подсъдимият Б.И. извадил пред останалите мобилния телефон и го прибрал в джоба си, а подсъдимият С.В. извадил взетия от пострадали портфейл и установил, че в него има пари, след което го прибрал.

Пострадалият Д. бил откаран от екип на Бърза помощ до ВМА, където му бил направен преглед, от който лекарите установили, че има две разкъсно- контузни рани в областта на главата.

На 05.11.2019 г. А.Д. отишъл до 04 РУ-СДВР, където съобщил за извършеното спрямо него престъпление. На същият ден било образувано досъдебно производство на основание чл. 212, ал. 3 от НПК от страна на 04 РУ-СДВР.

С влязло в сила Споразумение на 16.02.2020 г. по НОХД № 48/2020 г. по описа на СГС, НО, 28 състав, подсъдимите Г.М., П.П. и Б.И. били осъдени за осъществен състав на престъпление по чл. 199, ал.1, т. 2 вр. чл. 198, ал.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, включваш следния времеви период:

На 02.11.2019 г., около 23:20 часа в гр. София в близост до НДК, пл. „България“ №1, подсъдимите П.П. и Г.А.М. отнели чужди движими вещи – кожен портфейл на стойност 36 /тридесет и шест/ лева и сумата от 100 лева от владението на А.А.Ч.с намерение противозаконно да ги присвоят, като за това употребили сила. Г.М. блъснал А.Ч.в дясното рамо, ударил го по главата, неустановено от другите двама извършители лице ударило по гърба пострадалия Ч.и го съборило на земята. Подсъдимият М. го обърнал по корем, а П.П. бръкнал в заден джоб на дънките наЧ.и взел от там портфейла и парите му.

На 05.11.2019 г., около 00:30 часа в гр. София, в подлеза на НДК, пл. „България“ №1, подсъдимите Г.М., Б.И., П.П. и четвърто неустановено по делото лица са отнели чужди движими вещи – портфейл марка „Арт 93“ на стойност 25 лева, сумата от 40 лева, мобилен телефон марка „Епъл“, модел „Айфон“ на стойност 550 лв., диоптрични очила „Кват“на стойност 120 лева, и калъфче за документи на стойност 6 лева от владението на П.В. В.с намерение противозаконно да ги присвоят, като за това било употребена сила,

като неустановено от тях лице било ударило пострадалия В.в областта на тялото му и от джобовете му някой от извършителите взел портфейла, калъфчето за документи и телефона, а от земята взели очилата.

На 08.11.2019 г. около 00:30 часа в гр. София, в парковото пространство зад „МОЛ“ „Парк център София“, бул. „Арсеналски“ № 2, подсъдимите Б.И., Г.М. и П.П. отнели чужди движими вещи – портфейл на стойност 12,50 лева и сумата от 80 лева от владението на В.П.К., с намерение противозаконно да ги присвоят, като за това било употребена сила и заплаха, като неустановено лице нанесло удар с крак в гърба на пострадалия К., неустановено лице му нанесло удар с юмрук по главата в областта на лявото слепоочие, неустановено лице по казало „Ще те гръмна“ и поставило ръка зад гърба си, П.П. му казал „Давай парите, давай парите“ и неустановено лице взело от земята изпадналия му портфейл.

Изложената фактическа обстановка съдът възприе и изгради въз основа на следните доказателства, доказателствени средства и способи за доказване – показанията на свидетелите – Д.Д.П., показанията на свидетеля, дадени пред орган в досъдебното производство, са прочетени в цялост на основание чл.281, ал. 4 вр. ал.1 от НПК/, Р.Е.Е., показанията на свидетеля, дадени пред друг съдебен състав, са прочетени на основание чл. 281, ал.1 от НПК, тези от ДП, дадени пред разследващ орган, са прочетени на основание чл. 281, ал.4, вр. ал. 1 от НК, както и тези дадени пред съдия в хода на ДП, на основание чл. 223 от НПК/, А.К.Д., Д.Н.Т., показанията на свидетеля, дадени пред разследващ орган, са прочетени на основание чл. 281, ал.5, вр. ал. 1 от НПК, тези от ДП, дадени пред съдия, са прочетени на основание чл. 281, ал. 1 от НПК, както и тези дадени пред съдия в хода на ДП, на основание чл. 223 от НПК, писмени доказателства и доказателствени средства- съобщение за извършено престъпление, лист за преглед на пациент, протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи, Решение № 19 на МКБППМ, справки за съдимост, способи за доказване – съдебно-оценителна експертиза, комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, протокол за извършена експертиза № 2022/ИКУ –183.

Основен свидетел, чиито показания подкрепят обвинителната теза относно обстоятелствата, касаещи обективните признаци на деянието, се явява пострадалият и частен обвинител А.Д.. Свидетелят излага своите възприятия относно инкриминираното

деяние, от което е пострадал, като посочва деня, часовия диапазон, мястото, обстоятелствата около посегателството. Твърденията на пострадалия, касаещи локацията и времевия период на извършване на престъплението, се припокриват с изложените от страна на свидетеля-очевидец на престъплението Д.Т. обстоятелства в хода на досъдебното производство.

В тази връзка съдът не намира за основателно направеното възражение от страна на адв. Л. за разминаване относно времевия диапазон на извършване на престъплението. Действително, свидетелят Т. по време на разпита в хода на съдебното производство посочва по-широкообхватен времеви период, по време на който е осъществено деянието 22 – 23 часа, който период не се разминава от установения в обвинителния акт. От друга страна, в първоначалния си разпит в хода на ДП Д.Т. излага твърдения за конкретен час, съвпадащ с посочения от частния обвинител и установен в обвинението. Предвид изминалия времеви период от момента на престъплението е житейски обяснимо да се констатират известни разминавания в показания на свидетелите, касаещи времевия отрязък или конкретно местонахождение, които могат да бъдат преодолени чрез съпоставянето им с първоначално изложените възприятия в период по-близък темпорално с времето на осъществяване на деянието.

Частният обвинител излага информация, че непосредствено преди да бъде нападнат е забелязал 5-6 човека, с които се разминал по маршрута си. Частният обвинител описва действията, които са предприели извършителите при осъществяване на принудата спрямо него. Изтъкнатите обстоятелства от страна на свидетеля Д., конкретизиращи нанесените спрямо него удари в областта на тила и нанесените му ритници, кореспондират с отразената информация в приложения лист за преглед на пациент, обективиращ състоянието на пострадалия непосредствено след инкриминираното деяние.

Сходни твърденията с тези на пострадалия относно инкриминираното деяние се съдържат в свидетелските показания на Д.Т., който е присъствал по време на нападението спрямо А.Д. Свидетелят потвърждава изложения от страна на частния обвинител механизъм на отнемане на инкриминираните вещи. Съдът предпочете да вземе предвид изложените от страна на Д.Т. сведения относно броя на присъствалите лица по време на нападението спрямо пострадалия Д. пред твърденията на частния обвинител.

Съображенията в тази насока са свързани с това, че свидетелят Т. е бил заедно с останалите лица и е могъл да възприеме в сравнително спокойна обстановка и за продължителен период от време посоченото обстоятелство.

Пострадалото лице представя информация и относно отнетите му вещи, представляващи портфейл, съдържащ парични средства в размер на 200 лева, две кредитни карти, както и мобилен телефон, черен на цвят, марка „Айфон 7 плюс“. Твърденията на пострадалото лице се припокриват със свидетелските показания на Д.П. и Р.Е. Свидетелят П. разяснява в хода на досъдебното производство, че Г.М. му се е похвалил, че заедно с останалите подсъдими са нападали и отнемали личните вещи – телефони и пари на различни лица. Подробности относно конкретно отнетия телефон на пострадалия Д. се съдържат в показанията на Р.Е.. Свидетелят по време на проведените разпити пред разследващ орган и пред съдия в хода на досъдебното производство посочва индивидуализиращи белези на предлагания му от подсъдимия М. мобилен телефон, които съвпадат с описанието, което А.Д. дава за отнетия му мобилен апарат. В синхрон с изложеното от пострадалия е и информацията от Д.Т., който потвърждава в проведените разпити в хода на ДП какви точно вещи са отнели подсъдимите от владението на пострадалия. Свидетелят изрично посочва, че лицето, което е взело мобилния телефон от владението на пострадалия Д. е подсъдимият Б.И.. Твърдението на Д.Т. съответства с данните от приложения протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи от 09.11.2019 г. в имота, обитаван от подсъдимия И.. Съгласно съставения протокол там е намерен и иззет черен на цвят мобилен телефон марка „I Phone“. Пред съда пострадалото лице посочи и конкретния IMEI на отнетия му телефон, който съвпада изцяло с установения от назначената и изготвена техническа експертиза на приобщения като веществено доказателство мобилен апарат, иззет от дома на подсъдимия И.. Тъждествеността между отнетия телефон на пострадалия Д. и иззетия от дома на подсъдимия И. се потвърждава и съгласно твърденията на свидетеля Д. по време на съдебното производство, че предявения му телефон като веществено доказателство изглежда като неговия.

Съпричастността на четиримата подсъдими към престъпното посегателство не се установява от показанията на пострадалото лице, тъй като разпитания свидетел отрича да

е възприел конкретни отличителни белези на извършителите, но посочва, че един от неговите нападатели е носил червена маска.

Участието на подсъдимите лица в престъплението съдът установи въз основа на свидетелските показания на Д.П., Р.Е. и най-вече тези на Д.Т., както и въз основа на съставения протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи от 09.11.2019 г. Свидетелите П. и Е. пред съда не успяват да възпроизведат ясен спомен относно известните им обстоятелства, свързани със съпричастността на подсъдимите към инкриминираното деяние, но потвърждават прочетените по процесуалния ред показания, които са дали в хода на досъдебното производство. В досъдебна фаза двамата свидетели излагат косвени данни за дейността на подсъдимите. Свидетелят П. изтъква, че подсъдимият М. му е споделил, че заедно с другите трима подведени под отговорност лица, са нападали различни лица из София и са им вземали вещите. В подобна насока са и изложените обстоятелства пред съдия в досъдебното производство от страна на Р.Е.. Свидетелят Е. излага твърдения, че му е било споделено, че подсъдимите осъществяват нападения срещу различни лица с цел отнемане на вещи. В тази връзка възпроизвежда пред съдия в ДП конкретен случай, за който знае. Р.Е. дава сведения и за инкриминирания мобилен телефон, като посочва, че същият му е бил предложен от подсъдимия С.В.

В тази връзка съдебният състав не намира за основателно направеното от страна на защитата на подсъдимия П. възражение за допуснато съществено процесуално нарушение при разпита на непълнолетни лица в хода на ДП, тъй като не са присъствали служители на детска педагогическа стая. Съображенията в тази насока са свързани с поставените от законодателя изисквания за провеждането на разпит на малолетни и непълнолетни лица по реда на чл. 140 от НПК. В настоящия случай непълнолетен свидетел към момента на разпита се явява Р.Е., като съгласно чл. 140 от НПК законът не поставя като изискване задължително участие на родител и служител от детска педагогическа стая при провеждане на разпит на непълнолетни лица, а само при осъществяването на такъв спрямо малолетни. Преценката дали да бъде проведен разпита на непълнолетен при присъствието на родител, педагог или психолог се прави ако намери съответния орган това обстоятелство за необходимо. От друга страна, в настоящия случай е видно, че разпитът на Р.Е. пред разследващия орган е проведен при присъствието на родител, а този пред

съдия в хода на досъдебното производство е проведен при присъствието на родител и представител на „Детска педагогическа стая“. Предвид което отправената критика от страна на защитата относно годността на проведения разпит на свидетеля Е. е неоснователна.

Основен доказателствен източник за участието на подсъдимите в престъплението са свидетелските показания на Д.Т. Свидетелят е възприел лично действията на четиримата извършители, като пред съда успява да си спомни, че е бил очевидец на инкриминираното деяние, посочва, че подсъдимите И., П. и М. са били там, като разпознава и пострадалия като нападнатото лице. Относно инкриминираното деяние пред съда посочва, че свидетелят Д. е бил бит. Свидетелят дава по-подробни и последователни показания в хода на досъдебната фаза. Д.Т. излага сходни твърдения по време на двата проведени разпита в досъдебната фаза, като посочва конкретното участие на всеки от подсъдимите. Съгласно твърденията му подсъдимият И. е нападнал първоначално пострадалия, след което останалите трима подсъдими са се присъединили към него и са нанесли удари по тялото на пострадалия Д.. Свидетелят потвърждава и изложеното обстоятелство от страна на пострадалия, че един от нападналите го лица е носел червена маска, като Д.Т. посочва, че това е бил Г.М.. Разпитаното лице Т. разяснява, че подсъдимите И. и В. са отнели портфейла и мобилния телефон от пострадалия, като впоследствие свидетелят посочва, че е видял, че мобилното устройство е марка „Айфон“. Изложените твърдения на свидетеля кореспондират със свидетелските показания на Р.Е. и пострадалия относно отнетия от подсъдимите мобилен апарат.

Гласните доказателствени средства, установяващи съпричастността на подсъдимите към инкриминираното деяние се подкрепят и от данните от съставения протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи, съгласно който е видно, че иззетият като веществено доказателство телефон е бил намерен в дома на подсъдимия С.В..

При изграждане на крайните си изводи досежно инкриминираната престъпна дейност на подсъдимите съдът взе предвид приложените към наказателното производство данни за съдебното минало на всеки един от извършителите.

За подсъдимия С.В. съдът достигна до извод за липса на обременено съдебно минало към момента на осъществяване на престъпното посегателство, както и в по-късен етап.

За подсъдимите Г.М., П.П. и Б.И. съдът констатира чисто съдебно минало към момента на осъществяване на престъплението. Настоящата инстанция отчете данните от съдебните справки и бюлетина за съдимост за тримата подсъдими, въз основа на които се извлича информация за влязло в сила Споразумение на 16.01.2020 г., с което М., П. и И. са осъдени за осъществен състав на престъпление по чл. 199, ал. 1 , т. 2 вр. чл. 198 , ал. 1 от НК. Съгласно съдържанието на приложените справки съдът констатира, че инкриминираната дейност, осъществявана от тримата, обхваща същия времеви период като настоящото престъпление, за което се води наказателното производство. Съдът взе предвид приложеното Решение № 19 на МКБППМ, с което е наложена възпитателна мярка на подсъдимия И..

Съдът кредитира резултатите от съдебно-оценителната експертиза, въз основа на които достигна до извод за общата стойност на инкриминираните вещи към изведения от обвинението инкриминиран период.

При изграждане на крайните си изводи относно участието на подсъдимия И. съдът съобрази заключението на експертите, изготвили комплексната съдебно- психиатрична и психологична експертиза, изследваща непълнолетния подсъдим. Съгласно резултатите от проведените изследвания и преценката на доказателствената съвкупност вещите лица са достигнали до извод, че подсъдимият И. е психично здрав, могъл е да разбира свойството и значението на извършеното престъпление, както и да ръководи постъпките си. При осъществяване на деянието подсъдимият И. не е действал поради лекомислие или увлечение. По време на съдебното заседание вещите лица обосноваха крайния си извод относно подсъдимия И., като аргументираха преценката си с наличните данни от справката от ИДПС и спецификата на осъщественото деяние, което се откроява с организираност на действията.

Извършеният анализ на събраните доказателствени материали поотделно и в тяхната логическа връзка **обуслови извод за несъмнена доказаност на престъплението от обективна и субективна страна, както и съпричастността на подсъдимите към него.**

С оглед на което от обективна страна съставът на престъплението грабеж изисква да се осъществи изпълнителното деяние по отнемане от владението на правоимащия чужда движима вещ, с намерение противозаконно да я присвои, като за това следва да е употребена принуда.

В настоящия случай се установи с необходимата безспорност мястото, времевия период на осъщественото деяние а именно, че на 04.11.2019 г. около 22.30 часа в гр. София, бул. „България“ в отсечката между хотел „Хилтън“ и бул. „Петко Каравелов“, лицата Г.М., С.В., П.П. и Б.И. – повече от две лица, а именно четири лица, сговорили се предварително да вършат кражби или грабежи са отнели чужди движими вещи: един брой портфейл, кожен, светлосив на цвят, със син ръб на стойност 18.00 /осемнадесет/ лева, съдържащ сумата от 200.00 /двеста/ лева и един брой мобилен телефон „Айфон 7 плюс“, с ИМЕЙ 356565081043764 на стойност 630.00 /шестстотин и тридесет/ лева – всичко на обща стойност от 848.00 / осемстотин четиридесет и осем/ лева от владението на А.К.Д., с намерение противозаконно да ги присвоят, като употребили за това сила – нанесъл удари по тялото на Д.

От събраните доказателства в това число свидетелските показания на пострадалия Д., на свидетеля очевидец Т., на Р.Е., както и от съставения протокол за претърсване и изземване се установи, че от владението на пострадалия Д. са отнети движими вещи – портмоне, съдържащо парична сума от 200 лева, както и мобилен телефон Айфон 7 плюс“, с намерение противозаконно да се присвоят, като е употребена за това сила.

Като е налице изпълнителното деяние по отнемане по смисъла на закона, доколкото е била прекъсната фактическата власт на пострадалия върху предмета на посегателството. Налице е и изискуемата от закона причинна връзка между двата акта - упражнената сила, състояща се в отправяне на удари по тялото на А.Д., която е послужила за сломяване на съпротивата и прекъсване на фактическата власт на владелеца и установяване на такава от страна на извършителите.

От обективна страна съдът намира за безспорно доказан и квалифициращия състав на престъпното посегателство, а именно деянието да е извършено от две или повече лица, сговорили се предварително да вършат кражби или грабежи. В настоящия случай без съмнение се констатира, че пострадалото лице е било нападнато от четирима души, които са употребили физическа принуда, за да отнемат от владението му инкриминираните

вещи. В такава светлина са възприятията на самия пострадал, както и твърденията на свидетеля Т., който е присъствал при осъществяване на престъплението и е възприел пряко участието на всеки един от четиримата подсъдими.

Този съдебен състав достигна до извод, че подсъдимите са действали в условията на предварителен сговор да извършват грабежи. Съображенията в тази насока са свързани със събраните доказателства, от които съдът извлече данни за наличие на предварително поставена цел да се реализират такъв вид инкриминирана престъпна дейност. На първо място, в подобна насока са изложените твърдения на разпитаните свидетели Р.Е. и Д.П.. Свидетелят П. излага твърдения, че подсъдимият М. му е казал, че заедно с останалите трима подсъдими са нападали хора с цел да им вземат вещите, като са ги причаквали. В подобна насока са и изложените пред съдия твърдения от страна на Р.Е., който посочва, че е наясно, че четиримата подсъдими причакват различни хора, за да отнемат техни вещи, като разказва за конкретен случай, различен от инкриминирания. Свидетелските показания на двамата свидетели се потвърждават и от изложените обстоятелства от страна на Д.Т., който е присъствал на процесното престъпно деяние и посочва, че подсъдимият М. му е обяснил, че заедно с тримата подсъдими са отнемали по този начин вещи и на други хора, тъй като това е бил лесен начин за изкарване на пари. Изложените твърдения и възприятия на посочените свидетели се припокриват и с приложените справки за съдимост на подсъдимите М., П. и И., от които се констатира влязло в сила Споразумение за осъществена идентична продължавана престъпна дейност съвпадаща като времеви период с настоящи случай.

Без съмнения в настоящия случай се доказа съпричастността на четиримата подсъдими към осъщественото престъпление. Въпреки липсата на възприятия на пострадалото лице да разпознае извършителите, авторството на престъплението се установи посредством показанията на присъствалото на място лице – Д.Т., който излага последователни и еднопосочни твърдения за участието на подсъдимите в престъплението.

Престъплението е осъществено и от субективна страна при формата на вина пряк умисъл, тъй като извършителите са съзнавали обществоопасния характер на деянието, предвиждали са неговите обществоопасни последици и са искали тяхното настъпване. Подсъдимите лица са съзнавали, че с действията си по нанасяне на удари по тялото на

пострадалия са сломили съпротивата му с цел да отнемат притежаваните от него вещи и да ги своят, като са били наясно с участието на всеки един от тях, както и че извършеното посегателство е следствие на предварителна уговорка за осъществяване на такъв тип престъпна дейност.

По отношение на индивидуализация на наложените наказания:

За осъществения състав на престъпление по чл. 199, ал.1, т. 2 от НК, законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода“ в размер от 5 до 15 години, както и възможност да бъде постановена конфискация до една втора от имуществото на виновния.

При индивидуализацията на наказанието спрямо подсъдимите М., П. и В. настоящият съдебен състав отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства – чистото съдебно минало на извършителите към момента на осъществяване на престъплението, младата им възраст, както и ниския интензитет на използвана спрямо пострадалия принуда. Съдът не констатира наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства.

За Б.И. съдът намира, че следва да бъдат взети предвид чистото съдебно минало, ниския интензитет на използваната спрямо пострадалия принуда. Съдебният състав не констатира отегчаващи такива. Съдът не взе предвид младата възраст на подсъдимия, тъй като същата е отчетена предвид индивидуализацията на наказанието при условията на чл. 63, ал. 2 от НК.

С оглед установените смекчаващи отговорността обстоятелства и липсата на отегчаващи такива съдебният състав достигна до извод за наличието на предпоставките наказанието спрямо четиримата подсъдими да бъде определено по правилата на чл. 55, ал.1, т.1 от НК. Предвид което съдът намира за справедливо и съобразено със спецификата на конкретното осъществено престъпно деяние спрямо подсъдимите Г.М., П.П. и С.В. да бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, а спрямо подсъдимият Б.И. „лишаване от свобода“ в размер на 1 година.

В конкретния случай са налице материално-правните предпоставки на чл. 66, ал. 1 от НК – наложените спрямо подсъдимите наказания ЛОС не надвишават 3 години, извършителите са неосъждани и за постигане целите на наказанието и поправянето им не е наложително да изтърпят наказанието ефективно. С оглед на което съдът отложи

изпълнението на така определените наказания от 3 години ЛОС на подсъдимия М., П. и В. за срок от 5 години от влизане на присъдата в сила. Спрямо Б.И. наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 1 година бе отложено с изпитателен срок от 3 години съгласно правилата на чл.66, ал.1, вр. чл.69, ал.1 от НК.

Отлагане на изпълнението на определените наказания би осъществило адекватно и достатъчно интензивно репресивно и възпитателно-поправително действие върху личността на подсъдимите, поради което съдът прие, че не се налага откъсването им от нормалната им социална и семейна среда. Налагането на ефективно наказание не следва и не може да бъде самоцел. В този случай не може да не се отчете обстоятелството, че се касае за лица в млада възраст, спрямо които едно ефективно изтърпяване на наложеното наказание би могло да окаже неблагоприятно въздействие за в бъдеще. Предвид обстоятелството, че преценката за прилагане на института е пряко обвързана с индивидуалните способности и характер на извършителите, акцентът се поставя приоритетно върху специалната, а не генералната превенция.

Съдът прецени, че не следва да прилага кумулативно предвиденото наказание „конфискация“, което може да бъде приложено по преценка на решаващия орган. Съдебният състав се ръководи от не високата стойност на предмета на престъплението, ниския интензитет на приложената сила, както и социалното положение на подсъдимите лица. Предвид което намери, че наказанието би се явило несъразмерно тежка санкция.